

Zomeravondwandeling 7 (dinsd. 12 aug. 2008).

Mensen in deze regio nemen het weerbericht niet altijd serieus omdat deze ca. 200 km buiten het gebeid wonen waarvoor de voorspelling zou kunnen gelden. Zelfs onze gasten of deelnemers merken op dat de actuele situatie niet overeen komt met wat er gemeld wordt. En gelukkig voor deze mensen vinden zij het geen probleem want wederom hebben we vandaag weer een mooie zonnige en warme avond voor de boeg.

Net voordat gids Hub 19 deelnemers verwelkomt en in beweging zet, vliegt er een jasje in een Ford Ka. Blijkbaar had deze dame last van de warmte en de zomerse outfit van onze gidsen. Het bleek een goede keuze.

Vanavond koos de gids voor de oostelijke variant van de Geuloever. Tal van gasten moesten even slikken maar uiteindelijk is de aardig stijgende Dikkebuikweg toch overwonnen. Onderweg stonden we even stil bij diverse plantjes zoals bijv. marjolein, bosrank en aronskelk. Natuurlijk blijven de gerestaureerde kalkovens met hun vleermuizenpension niet onbesproken. Bovendien ontdekken enkele deelnemers een buitenlands of zuidelijk kruis want er wordt niet op een spijker meer gelet. Het droevige verhaal over de reden van de plaatsing zorgt even voor stilte en respect.

De keuze rechtsaf zorgde voor prachtige, weidse panorama's. We boffen deze avond want vanuit het westen komen regelmatig spectaculaire wolken onze kant uit en deze zorgen voor werkelijk schitterende beelden van de regio. Niet alleen onze gasten genieten van dit fraaie schouwspel.

Na een poos bereiken we het Eijserbos en mogen we na al dat geklauter richting plateau uiteindelijk weer rechtsaf slaan. Dat betekent dus dalen richting Geuldal. Een weg door het bos zorgt tijdelijk voor schaduw en verkoeling. En dan ligt opeens weer het weidse Geuldal voor ons. Onze deelnemers proberen zich te oriënteren en met enig hulp lukt dit redelijk voor onze lokale wandelaars. Onze gasten uit Brunssum en nog meer noordelijk herkennen hun omgeving niet (want zij kijken de in verkeerde richting) maar ook zij zijn vol lof over dit "buitenlands " of on-Nederlands landschap.

Ons tempo zakt aanzienlijk als we linksaf de weilanden boven de Piepert inslaan. Het is genieten voor onze deelnemers. We praten niet meer over vergezichten. Hier moet je andere zintuigen gebruiken. Ruik al die geuren van planten, kijk naar al die kleuren, luister naar die zomerse geluiden, voel en geniet in dit mooie weiland dat op een speciale manier wordt beheerd en ons al die unieke variatie presenteert.

Leuk is het gegeven dat gasten een parend roodzwart stel kever-achtigen ontdekken. Na overleg met de gids blijkt het te gaan om de Sint Jansvlinder (*Zygaena filipendulae*). Helaas vandaag (nog) geen bremraap gezien terwijl deze er wel aanwezig zou moeten zijn. Zijn we

te vroeg, te laat of...? Een leuk alternatief is dan de rozengal die op diverse plekken wordt gesignaleerd. Opvallend is het verschil in grootte en in kleur.

Via een smal, sterk dalen pad en diverse trapjes gaat het rechtsaf, richting bos. Even weer wat verkoeling maar al spoedig passeren we weer een stukje beschaafde wereld (?) waar buxusstruiken wachten op kopers. We zijn beland in buurtschap de Piepert dat grenst aan het gelijknamige waterwingebied.

Natuurlijk gaat de gids in op de diep ingegraven pompstations. De regen in bos en helling komt na een poos en goed gefilterd in het dal. Heel strenge normen worden gebruikt om te beslissen of dit water als drinkwater geschikt is. Afgelopen jaar heeft het waterschap diverse correcties en onderhoudswerkzaamheden uitgevoerd. Alleen regelmatig bezoekers zullen dit ingrijpen herkennen maar waarschijnlijk is na 2 of 3 jaar deze aanpak niet meer zichtbaar.

Na wat informatie over de reuzenpaardenstaart volgen we het pad dat ons bij een tunneltje brengt. Links gaapt het water. Voorzichtig loopt iedereen achter elkaar en in het donkerste deel zoeken handjes contact met de muur. Na een weiland en een bos kiest de gids voor een bijzonder drassige route. We moeten zelfs even de route verlaten om verder te kunnen maar dan is dit leed achter de rug en spoedig vergeten.

Een landweg (met dassenburcht) brengt ons langs kasteel Cartiels tot bij de Provinciale weg. Via een lang stuk asfalt arriveren we in Wijlré en even later staan we weer bij ons vertrekpunt. Duidelijk merkbaar sluipt de duisternis over onze hoofden en merken we dat de zomer snel vordert. Grote donkere wolken schuiven dichterbij tijdens onze evaluatie. Als een lichtflits zichtbaar is, vertrekken ook de achtergebleven gidsen want beiden willen graag voor het mogelijk onweer thuis geraken.